

MUVI 02 : 6

JEDAN DAN U ZEMALJSKOM ZAVODU ZA ODGOJ SLIJEPE DJECE, 2007.

HR, Tiflološki muzej, Zagreb
redatelj i scenarist: Emil Mišković
snimatelj: Željko Sarić
montaža: Damir Kantoci
glazba: Vjeran Šalamun, Boris Vagner
izvorni format: HDV
col., t.
trajanje: 12'38"

Film prikazuje jedan dan u Zemaljskom zavodu za odgoj slijepa djece u Zagrebu na kraju 19. stoljeća. Rekonstrukcijom života i rada polaznika Zemaljskog zavoda oživljeno je ozračje vremena u začecima institucionalne brige za djecu oštećena vida u Hrvatskoj. U filmu se kao glumci naturšćici pojavljuju sama slijepa djeca, učenici Centra za odgoj i obrazovanje "Vinko Bek" iz Zagreba.

Film *Jedan dan u Zemaljskom zavodu za odgoj slijepa djece* integralni je dio stalnog postava Tiflološkog muzeja u Zagrebu, u cjelini *Svakodnevni život u Zemaljskom zavodu za odgoj slijepa djece*.

(Nina Sivec, Tiflološki muzej, Zagreb – sadržaj filma i tehnički podaci)

GLUHO-SLIJEPA KIPARICA SANJA FALIŠEVAC, 2007.

HR, Tiflološki muzej, Zagreb
redatelj: Miran Krčadinac
scenarist: Davor Šiftar
snimatelj i montažer: Miran Krčadinac
izvorni format: HDV
col., t.
trajanje: 7'21"

Prateći od početka do kraja nastanak jedne skulpture, dokumentarni film *Gluho-slijepa kiparica Sanja Fališevac* prikazuje i ostale radove, od malih formata do prve izlivena skulpture nekoga slijepog autora.

Kiparica govori o svom radu, počecima i iskustvima, ljubavi prema prirodi i jahanju.

(Nina Sivec, Tiflološki muzej, Zagreb – sadržaj filma i tehnički podaci)

MOJ DJED VIKI GLOVACKI, 2006.

HR, Muzej grada Zagreba, Zagreb
ideja, koncepcija i realizacija: mr. sc. Maja Šojat-Bikić
scenarij: Maja Šojat-Bikić, prema maturalnom radu Janka Bernardija, unuka Vikija Glovackog (2002.)
uvodna animacija: Maja Šojat-Bikić, prema karikaturi Rudija Stipkovića (1970.)
montaža: Maja Šojat-Bikić, Marin Bikić

snimatelj zvuka: Branko Čeran
 glas unuka Vikija Glovackog: Denis Leiner
 izvori: fotografije i dokumenti u vlasništvu obitelji Glovacki i Reiss; isječak iz filma Kreše Golika *Tko pjeva zlo ne misli* (Croatia film, 1970., trajanje: 2'27"); reportaža *Prvi pljesak* (arhiv HTV-a, oko 1960., trajanje: 40"); isječak iz reportaže Zagreb 63 (arhiv HTV-a, 1963., trajanje: 23"); isječak iz filma *Zadnji fjakar* (arhiv HTV-a, 1968., trajanje: 1'40")
 c/b, col., t.
 trajanje: 11'42"

Ovaj humorni biografski film s pjevanjem činio je konceptualnu okosnicu izložbe *Dobro mi došiel prijatel / Viki Glovacki* (Muzej grada Zagreba, 2006.). U filmu su korišteni vizualni i arhivski fragmenti (obiteljske fotografije, filmski i tv-isječci) te animirani elementi u izgradnji unukove priče o djedovu liku. Narator je dječak, lik koji priči daje životnost i perspektivu. Pojedina poglavlja imaju naslove ispisane dječjim rukopisom u notnom crtovlju.

Film je projiciran na platno s okvirom tako da je djelovao kao "uokvirena pokretna slika", jukstapozicionirana pokraj ostalih fotografija na izložbi, u rekonstruiranom djedovu stanu. Iako je djed prošao zatvorsku torturu u Staroj Gradiški, poruka filma je pomirbena ("to je tako bilo") i odnosi se na djeda (kojega unuk nije upoznao, ali je o njemu mnogo slušao), obitelj, zajednicu (gradska četvrt na Sv. Duhu – mjesto djedova odrastanja i prvih nastupa). Obiteljske priče čine vitalnu komponentu povijesti i inspirativnu podlogu za pripovijedanje muzejskih priča u digitalnome mediju.

(mr. sc. Maja Šojat-Bikić, Muzej grada Zagreba, Zagreb – sadržaj filma i tehnički podaci)

ZADNJI FIJAKER, 2006.

HR, Muzej grada Zagreba, Zagreb
 ideja, koncepcija i realizacija: mr. sc. Maja Šojat-Bikić
 animacija: Maja Šojat-Bikić
 izvori: zvučni zapis pjesme *Zadnji fjakar* u izvedbi Vikija Glovackog (glazba: Stjepan Mihaljinec, stihovi: Drago Britvić i Pero Zlatar, praižvedeno na festivalu *Zagreb 63*, 10. siječnja 1963. god.); zbirka fotografija Šime Radovića (Muzej grada Zagreba)
 c/b, col., t.
 trajanje: 5'28"

Uvodni, intimni ugođaj izložbe *Dobro mi došiel prijatel / Viki Glovacki* (MGZ, 2006.) realiziran je instalacijom parkovne klupe i gornjogradskega kandelabra (kojima je Viki Glovacki posvetio svoje dvije poznate pjesme: *Maksimirska klupa* i *Stari kandelaber*) te kontinuiranom projekcijom glazbenog videa *Zadnji*

fijaker, s poznatom pjesmom posvećenom gradu Zagrebu kao jedinom pričom (glazba Stjepan Mihaljinec, stihovi Drago Britvić i Pero Zlatar), u jedinstvenoj i danas popularnoj interpretaciji Vikija Glovackog. Stihovi su vizualizirani crno-bijelim fotografijama Zagreba fotoreportera Šime Radovčića (Fototeka MGZ-a) iz godine nastanka pjesme (1963.), na kojima se povremeno intervenira bojom (uz stihove *fućkam ja na te table žute [...] Videl buš još je lepi Zagreb*). Gradske scene zabilježene na fotografijama, njihovo pretapanje, zumiranje i intervencija bojom usklađeni su s tempom, dinamikom i lirskim ugođajem melodijske linije. Potkraj filma zadnja je vožnja staroga fijakera Novim Zagrebom izvedena kao animacija. Fijaker odlazi u povijest, a Novi Zagreb raste u budućnost. Film je na izložbi projiciran na platno s notnim zapisom pjesme.

(mr. sc. Maja Šojat-Bikić, Muzej grada Zagreba, Zagreb – sadržaj filma i tehnički podaci)

USPOMENE IZ ZBJEGA U SINAJSKOJ PUSTINJI 1944.— 1946., 2007.

HR, Hrvatski povijesni muzej, Zagreb

snimateljica: mr.sc. Rhea Ivanuš

video i multimedijaska prezentacija na izložbi: Ivan Marušić Klif i Nenad Vukušić

col., t.

trajanje: 6'30"

Za potrebe izložbe *El Shatt – zbjeg iz Hrvatske u pustinju Sinaja, Egipat (1944.—1946.)*, koja se u Hrvatskome povijesnome muzeju održavala od 12. prosinca 2007. do 4. siječnja 2009. organizirano je snimanje razgovora s 23 sudionika, koje je trajalo nešto više od 12 sati na različitim mjestima diljem Hrvatske: od Makarske, Podgore, Vele Luke, Korčule, Splita, Krugljice i, najviše, u Zagrebu. Kao rezultat tog bilježenja stvoren je ovaj digitalni zapis pod nazivom *Uspomene iz zbjega u Sinajskoj pustinji 1944—1946.* Na samoj izložbi mogla su se pogledati i poslušati svjedočanstva osam sudionika (Frano Klisura, Korčula; Lujo Lozica, Korčula; Alemka Pinter rođ. Barbić, Zagreb; Radovan Duhović, Split; Vjera Barandić rođ. Nižetić; dr. Petar Slapničar, Split; Franko Mirošević – Dubaj, Vela Luka), a na zahtjev se u Hrvatskome povijesnome muzeju može preslušati i pregledati integralna verzija svih razgovora. Ivan Marušić Klif pregledao je sav (amaterski) snimljeni materijal (bez stativa, razgovori su vođeni na otvorenome, pa se čuju zvukovi automobila, svi govore u isto vrijeme, neki su kadrovi u kontrastu) i za multimedijску prezentaciju na izložbi napravio ovaj izbor.

(mr.sc. Rhea Ivanuš, Hrvatski povijesni muzej, Zagreb – sadržaj filma i tehnički podaci)